Hälsning

FRÅN FÖRSAMLINGSFAKULTETEN NR 1, 2016

Teologi i nya rum

Gossen som inte gick i takt

– och Domkapitlet som krävde att prästerna skulle göra det

Det hände en gång för länge sedan, att det var en tant från landet som skulle in till Kungliga huvudstaden för att se på när hennes son, som gjorde värnplikten, skulle gå högvakten vid Kungliga slottet. När hon kom hem efter några dagar, frågade hennes grannar hur det var. Hon var överväldigad och beskrev allting, hur fint och fantastiskt det var i Stockholm. Då frågade de, hur det var att se sonen gå högvakt utanför Slottet. Det var också fantastiskt. – Men kan ni tänka er, sa´ tanten – det var bara han som gick i takt!

Den här historien har jag skrattat åt i många år. Det sägs ofta att kärleken är blind – och visst gäller det på ett särskilt sätt moderskärleken.

Men för många år sedan slutade jag att skratta åt tanten. I stället började jag fundera – tänk om hon hade rätt? Tänk om det i själva verket var så att hennes son gick i takt, och alla andra gick i otakt…?

Denna gamla historia har fått ny aktualitet genom Göteborgs domkapitels agerande 10 resp. 17 dec. 2015. Man beslutade där att ”avkraga” två präster (d.v.s. beröva dem rätten att utöva sitt prästämbete inom Svenska kyrkan), ge en tredje präst en prövotid (om han begår samma ”förseelse” en gång till blir även han avkragad), samt utdela reprimander (*skriftlig erinran* resp. *kritik*) till två andra präster för att de förrättat gudstjänst i gudstjänstsammanhang med koppling till Missionsprovinsen. En blev helt friad, detta efter att han deklarerat att han i fortsättningen tänker följa domkapitlets direktiv.

Naturligtvis är sista ordet i detta ärende inte sagt; åtminstone ett par präster har överklagat beslutet till Svenska kyrkans överklagandenämnd. Men ur Församlingsfakultetens perspektiv finns det anledning att kommentera händelseutvecklingen.

Flera av de präster som drabbades står nära Församlingsfakulteten. *Gunnar Juelsson* var styrelseordförande i Kyrkliga Förbundet, vår ”moderstiftelse”, när det gamla prästgymnasiet ombildades till L M Engströms gymnasium och Församlingsfakulteten startade sin verksamhet. Dessa två viktiga händelser skedde 1993, bara några veckor innan Biskopsmötet införde det s.k. prästvigningsstoppet (vilket i sig var en viktig orsak till Missionsprovinsens bildande 2003).

Pekka Heikkinen var under åtskilliga år styrelseledamot i Peter Isaac Béens utbildningsstiftelse, som driver både LMEG och Församlingsfakulteten, och under några viktiga år runt millennieskiftet även styrelsens ordförande.

Lennart Nilsson tillhör sedan många år PIBUS styrelse och har bl.a. varit engagerad i ekonomiska frågor.

Ragnar Block har aldrig haft någon formell funktion i PIBUS organisation, men som ordförande i Lutherstiftelsen har han haft en nära kontakt med Fakulteten, i och med att åtskilliga av våra tidigare studenter har fått sin pastoralutbildning på den institutionen.

Från Församlingsfakultetens sida beklagar vi de beslut som Domkapitlet tagit. Kyrkorättsligt är de begripliga, men teologiskt sett katastrofala. De klandrade prästerna har inte introducerat någon ny teologi, förkastat Svenska kyrkans evangelisk-lutherska lära eller begått moraliska snedsteg.

Deras felsteg, som de nu blivit dömda för, består i att de *varit lojala mot de prästlöften de en gång avlade*.

Svenska kyrkan i stort, inbegripet Göteborgs domkapitel, har på senare årtionden bytt teologi inom viktiga områden (ämbetsfrågan, synen på homosexuella relationer, synen på äktenskap). Domkapitlet förväntar sig att alla präster gör en ”sluring”, en marschteknisk term som innebär att man gör några extrasteg för att anpassa sig till de andras takt.

Dessa klandrade präster har inte felat. De har stått fast vid de prästlöften de en gång avlade (Juelsson 1963, Block 1964, Heikkinen 1965, Nilsson 1966). Nu bestraffas de av Göteborgs domkapitel för detta. Men de förtjänar inte straff. I stället förtjänar de högaktning och respekt för att de på Guds uppdrag och kyrkfolkets kallelse har kommit för att leda gudstjänster, förkunna evangeliet och fira nattvard.

Domkapitlet går i takt – javisst. Med tidsandan! Men det är prästerna som går i takt – med Guds Ord.

Rune Imberg

Obs! Svenska kyrkans överklagandenämnd beslöt den 14 januari om inhibition. De överklagade besluten får alltså tills vidare inte verkställas.
(För Församlingsfakultetens relation till Missionsprovinsen, se *Hälsning* nr 2/2005, s. 2)

Hälsning är utgiven av
Församlingsfakulteten
Ekmansgatan 3
411 32 Göteborg
Tel: 031-778 35 40
E-post: info@ffg.se
Hemsida: www.ffg.se
PlusGiro: 6 40 60-7
BankGiro: 622-5387

Ansvarig utgivare:
Torbjörn Johansson
Redaktion:
Rune Imberg (red.),
Marie Persson (red.sekr.),
Jakob Appell

Läran om arvsyndens allvar och den kristna kampen mot syndafördärvet

På ett flertal ställen framhåller Bibeln med kraft att vi alla är avfallna och fördärvade. Det finns inte en enda rättfärdig. ”Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade” (Rom 3:12). Fallna i synd som vi är ter det sig meningslöst för oss att på något sätt försvara oss. Det hjälper inte mot synden utan bara förvärrar den. Verklig vila och frid för själen finner vi endast vid Golgatakorset när vi bekänner vad vi har gjort och ber om förlåtelse för Kristi blods skull.

Å andra sidan försöker vi inte så sällan prata bort den kristna kampen mot ondskan med hjälp av rätt biblisk lära. Särskilt tanken på människans fullständiga fördärv (arvsynd) hjälper oss att intala oss själva att det inte alls är någon idé att kämpa då frestelsen kommer. Vi segrar ju knappast i den striden. Dessutom kan man aldrig åstadkomma en felfri församling i denna tid. Därför saknar många kristna ofta mod att sätta sig till motvärn mot synden och kastar sina vapen redan i förväg och ger sig åt fienden.

En jul för många år sedan fick jag som gåva en bok av magister Joh. Qwirsfeld. Den innehåller 41 samtal mellan Kristus och en troende själ. Ett skönt och underbart verk. I ett av bokens centrala avsnitt svarar Jesus skarpt då själen talar till honom om sitt eget kötts svaghet och syndens förledande sötma. Hans svar lyder som följer:

”Påstå inte att du är oskyldig, du syndens träl! Varför klagar du över ditt kött att du inte har vunnit över det? Du borde skämmas över att säga så. Hade inte min helige Ande som bott i dig kunnat hjälpa dig att stå stark mot ditt kötts lustar? Tror du att min Ande är så svag att han inte kan döda köttet? Var fanns hos dig den tro som övervinner världen? Var har du tappat din andliga vapenrustning som du kunde rett dig med i striden när den onda dagen kom så att du hade kunnat behålla fältet? Du lata och slarviga tjänare, du är själv skyldig till din förtappelse, ty du störtar dig själv i olyckan.”

Jesu svar är uppbyggt på ett skickligt sätt. Man lägger inte i hans mun någon eggelse till lagiskhet. Man har helt enkelt samlat en mängd samstämmiga bibelord som belyser de förpliktelser som följer med dopet. Man kan jämföra dem med följande bibelverser:

- ”Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva.” (Rom 8:13)
- ”Ty allt som är fött av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro.” (1 Joh 5:4)
- ”Tag på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp.” (Ef 6:11)

Vi förstår att man här ingalunda förnekar Bibelns lära om arvsynden. Inte heller svamlar man om någon lagisk skenhelighet. Men man lär inte heller att man ska ge upp striden. Alla kristna har i sitt dop fått inte endast himmelska skatter utan därtill också Andens styrka. Därför förpliktas vi att med hjälp av nådens väldiga kraft föra krig mot synden med fullt allvar. Annorlunda uttryckt: nåden och handlingskraften hör samman. Den senare följer av den förra. Helgelsen följer med rättfärdiggörelsen – men aldrig tvärtom.

Jag tror att vi alla behöver lyssna även på detta slags segerbudskap. Är det inte så att vi ibland helt enkelt glömmer att från korset utgår kraft till daglig helgelse? Det verkar som om vi inte vill veta av någon omvändelse – bara för att kunna leva i idel frid med våra skötesynder. Syndfria kan vi tyvärr inte bli på denna jord, men säkert stridsmän mot synden.

Till sist tillbaka till det där samtalet mellan Kristus och den troende själen. Hur slutade det? I fortsättningen hänvisar själen flitigt till Guds barmhärtighet och i förlitande på hans löften vinner den äntligen sin ”Jakobs brottning”. Samtalet slutar så här:

Jesus: ”Du får mitt hjärta att brista, mitt barn, för att jag inte skall handla med dig efter min förfärliga vrede utan förbarma mig över dig.”

Själen: ”Jag vet, min käraste Jesus, att ditt hjärta är alltför barmhärtigt för att du skulle sända iväg en ångerfull ifrån dig utan att han har fått din nåd. Ty den som kommer till dig skall du sannerligen inte kasta ut.”

Jesus: ”Se, jag vill även denna gång ta ifrån dig din synd och tillåter inte att du förgås. Men gå och synda inte härefter, så att inte något värre händer dig. Se, åter vill jag ge dig min Ande och skapa i dig ett nytt hjärta. Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.”

Själen: ”Dig vare tack och lov i evighet, min käraste Jesus! Nu vill jag hålla fast vid dig och aldrig mer släppa dig. Dig vill jag tjäna, dig vill jag hänga fast vid, dig vill jag förbli trogen – i livet och i döden.”

Timo Laato

Predikoturer, Middagsgudstjänst tisdagar kl. 12.05

26 januari	Rune Imberg	Psaltaren 93
2 februari	Torbjörn Johansson	Psaltaren 98
9 februari	*ingen middagsgudstjänst*	
10 februari	Jakob Appell	Askonsdagsgudstjänst
16 februari	Roland Gustafsson	Passionsgudstjänst (Matteus, vecka 1)
23 februari	Bengt Birgersson	Passionsgudstjänst (Matteus, vecka 2)
1 mars	Daniel Johansson	Passionsgudstjänst (Matteus, vecka 3)
8 mars	Timo Laato	Passionsgudstjänst (Matteus, vecka 4)
15 mars	Torbjörn Johansson	Passionsgudstjänst (Matteus, vecka 5)
22 mars	Rune Imberg	Passionsgudstjänst (Matteus, vecka 6)

Fakultetens dag lördag 27 februari 2016

Kyrkan: triumferande i himlen och stridande på jorden – samtidigt

13. 30	Välkomnande
	Bibelutläggning: Den stridande kyrkan i Pergamus / Pergamon (Upp 2), Daniel Johansson
	Missionsinfo
14.30	Kaffe
15.00	***Att fly eller att dö. Om de kristnas situation i Mellanöstern,*** Docent Svante Lundgren
16.00	Paus
16.20	***Varför försvann kristendomen i Nordafrika, och vilka lärdomar kan vi dra idag av detta?,*** Rune Imberg
16.50–17.00	***Avslutning,*** Torbjörn Johansson

40:e (!) och sista terminen av Lördagsundervisningen

Under våren står **nattvarden** i centrum

”Dopet och nattvarden: himmelskt och jordiskt samtidigt” är temat för lördagsundervisningen 2015–16. Under våren står dopet i centrum. Dess gammaltestamentliga bakgrund, nytestamentliga texter om nattvarden, samt nattvardens kontroversfrågor kommer att behandlas vid tre olika tillfällen.

Lärare: Jakob Appell (JA), Johannes Hellberg (JH), Daniel Johansson (DJ)
Tid: Lördagar 10.00–12.30
Datum: 12 mars: ”Nattvardens gammaltestamentliga bakgrund” (JH)
23 april: ”Nattvardens kontroversfrågor” (DJ)
14 maj: ”Nattvarden i Nya testamentet” (JA)

Med reservation för ändringar. Dessa meddelas till dem som anmält sig till kursen.
Kursanmälan sker i samband med föreläsningen den 12 mars.

Introduktion till religionsfilosofi, hermeneutik, etik & apologetik (7,5 sp)

Vecka 13–22 våren 2016, föreläsningar förmiddagar på måndagar och onsdagar

Lärare: Torbjörn Johansson

Gå en kurs som introducerar några av de mest djuplodande frågeställningarna inom teologin. Hur förhåller det sig med tro och vetande, religiös erfarenhet och ett religiöst språk? Vilka hermeneutiska principer gäller för tro? På vad grundar sig en kristen etik? Hur ser dialog och debatt mellan kristen tro och andra värderingar ut i den samtida kulturen?

Bibeldagar 11–12 nov 2016

Himmelskt och jordiskt medborgarskap – samtidigt

Ur programmet:

Religion och stat inom islam, Prof. Kurt Christensen, Århus, Danmark
The Sermon of the Mount and Christian ethics, Prof. David Scaer, Ft. Wayne, USA
Luther och Bondeupproret: De båda sidornas bibeltolkning, Docent Rune Söderlund, Lund

Teologi i nya rum

Nya husets invigning, 14 november 2015

Nya rum. Det är vad vi idag får vara med om att inviga, tacka Gud för och be för. Allt helgas genom Guds ord och bön.

Att dessa rum nu blir fyllda av teologi, att Guds ord på detta sätt får göra sitt inträde i dessa konkreta, yttre rum – det beror på att Guds ord tidigare har kommit in i *inre rum*. Det har gått in i hjärtats rum. *Guds ord i det inre rummet bereder väg för Guds ords väg in i det yttre rummet.*

Så har det varit genom hela kyrkans historia när man har uppfört kyrkobyggnader. När Guds ord finns i det inre rummet – då kommer det en hunger efter att höra mer av Herrens ord, efter att bedja och sjunga tillsammans med andra, efter att få ta emot Herrens heliga nattvard. Och så har det byggts kyrkor i missionsländer. Man har ställt sig själv och sin förmåga, sina ägodelar till förfogande för detta: att Guds ord i det inre rummet ska få en plats också i det yttre rummet tillsammans med andra. Ser vi på vårt sammanhang, så är detta en dag att minnas alla dem som under snart 100 år har bett och gett och gjort Peter Isaac Béens Utbildningsstiftelse till vad den idag är. Det har funnits hjärtan med ett rum för Gud och hans ord, och det satsades därför på utbildning, att Guds ord skulle bli förkunnat, att det skulle gå ut till andra. Det är en dag att också minnas alla som idag stöder FFG. Förebedjare och understödjare är medarbetare.

Guds ord i nya rum. Det kan sättas som rubrik över hela kyrkans expansion genom historien. Guds ord i nya rum: in i hjärtats rum och sedan i yttre rum. Det finns ett speciellt uttryck som återkommer flera gånger i Apostlagärningarna: ”Guds ord hade framgång” (Apg 6:7, 12:24, 19:20). Det sägs inte att den kristna församlingen hade ett framgångsrikt arbete. Nej: Guds ord hade framgång, vilket anger det djupare skeendet i det som hände.

Guds ord har gått in i nya rum, i betydelsen ”nya kulturer” ända från den dag det gick vidare från Jerusalem till Samarien och vidare i alla väderstreck.

Till Norden har det kommit; från att först ha nått romarrikets inre delar och den hellenistiska kulturen, till germanska stammar, till vikingar i Norden. Bibelns budskap är ett och detsamma i alla tider, i alla kulturer, men det har gestaltats olika i dessa olika rum. Det är så med Bibelns budskap, att i vissa miljöer träder vissa drag fram som man tidigare inte hade sett eller tänkt på. Den kristna tron har jämförts med en diamant som gnistrar och lyser när den kommer in i nytt ljus. Ett exempel på drag som strålar fram: När missionärer kommer till buddhistiska och hinduiska miljöer visar det sig att individen och individualiteten inte har värdesatts där – den ska helst utplånas likt en droppe som når havet. Och plötsligt förstår man Psaltaren på ett nytt sätt med dess starka jag-du-tilltal. ”Du har skapat mig.” ”Jag tackar dig.” Vidare kommer Bibelns starka betoning av skapelsen överhuvudtaget i ny belysning. Ett tema som man kanske trodde var allmänmänskligt och självklart visar sig vara karakteristiskt för kristen tro. Den kristna tron är som en diamant som man kan vända på och ljuset bryts på nya sätt. Men det är en och samma tro, som en gång för alla har överlämnats till de heliga (Jud v. 3). Det ska inte vara ”Ny teologi i nya rum”, inte heller ”Ny teologi i gamla rum”, men ”Teologi i nya rum”. Teologi är Skriftutläggning. Teologiskt arbete är att sätta det en gång för alla givna i relation till tiden man lever i. Liksom det inte går att läsa upp samma predikningar hela tiden, så kan heller inte den teologiska undervisningen vara densamma hela tiden. Det måste ske ett oavbrutet kalibrerande av den i relation till det nya rummets miljö. Hur kan Guds ord talas in i detta nya rum?

Så vet vi ju att Sverige idag är ett nytt rum – med nya uppgifter. Inte minst har islams nya närvaro gjort att den kristna tron kommer i nytt ljus. Islam gör att lära efter lära behöver arbetas igenom på nytt.

Kristendomen tjänar på att jämföras med andra religioner. Den tål det, eftersom den är sanningen. Och ofta gör kontrasten att den blir tydligare och strålar än vackrare.

Så går det en väg från *inre* rum till *yttre* rum. Men nu ska vi också tänka på hur det går i andra riktningen, Guds ord i det yttre rummet till Guds ord till det inre rummet. Det yttre rummet behövs för det inre rummet. Guds ord i det yttre rummet till Guds ord kommer till oss utifrån, som ett *verbum externum*, ett yttre ord. Genom att det finns yttre rum, där Guds ord får ljuda, så kan det skapas inre rum, i hjärtat. Guds ord väcker och förnyar tron, får den att växa och mogna hos studenter – som går ut för att bli Guds ords tjänare.

Det inre rummet skapar det yttre. Det yttre rummet skapar det inre. Ty bakom dem båda står *Guds ord*, genom vilket Gud ger Ande, kraft och liv.

Teologi i nya rum. När vi tänker på människor som inte har nåtts av evangelium, på kulturer såsom rum vilka är så fyllda med allt annat, att Guds ord inte får plats, då kan uppdraget verka omöjligt. Det kan tyckas som om Guds ord är något ute i periferin. Men det är viktigt att ta sakerna i rätt ordning. Det är viktigt att tänka igenom förhållandet mellan Guds ord och rummet. Låt oss börja från början. I begynnelsen var … – inte ”rummet”. I begynnelsen var Ordet.

I och genom Ordet skapades allt. I Ordet skapades rum och tid. Gud sade och det blev till, han bjöd och det stod där. Guds ord skapar rum – rummet är en gåva. I rummet skapar så Gud liv: havets alla levande varelser, himlens fåglar, markens djur och människan.

Sådant är Guds ord: det ger liv, det skapar utrymme. Och *rummet är en gåva*. Guds skapar-ord i 1 Mos 1 står naturligtvis i en egen kategori – det

"Sådant är Guds ord: det ger liv, det skapar utrymme. Och *rummet är en gåva*."

är annorlunda än andra ord. Men samtidigt som vi skiljer skaparordet från andra ord, ska vi hålla samman Guds skaparord och mänskliga ord. Gud är en talande Gud: Han framsäger verkligheten – han bär allt med sitt ord (Heb 1). Samtidigt är han en Gud som talar mänskligt språk. Profeter blev sända och genom dem nås folket av ett oerhört anspråk: *Så säger Herren*. Israels Gud är en talande Gud medan alla avgudar är stumma.

Hur kan vi då hålla samman Guds skapartal med mänskligt tal? Gud har valt ut ord i mänskligt språk för att evangelium ska kunna förkunnas. När det kommer till *evangeliets* tilltal, så skildras det i Bibeln på ett sätt som kommer nära skildringen av Guds skaparord. Gud skapar nytt genom Jesu och apostlarnas ord. Han föder till liv genom evangeliets ord.

Även i andra språksammanhang har vi anledning att reflektera över sambandet mellan mänskligt språk och Gud som en talande Gud. Många tänker sig språket som endast en beskrivning av den verklighet som finns till. Språket kan ibland ses som ett *tillägg* till verkligheten och inte en del av den. Men när vi går djupare och tänker på hur vi uppfattar och ordnar och strukturerar verkligheten, så sker det med språkets hjälp. Språket är med och formar verkligheten på många olika sätt.

Vår värld och vår tillvaro är i grund och botten språklig. Den är s.a.s. genomvävd av språk. Vi tar emot världen, vi uppfattar den genom språk, vilket är en förunderlig Guds skapelse. Gud har placerat människan i världen och i språket.

När därför evangeliet om Jesus Kristus kommer, så kommer det inte som ett obegripligt budskap utan som något som slår an strängar i djupet av människan. Hon är tilltalad av sin Gud.

Människan kan dock göra sig hård för detta: Jesus kom till sitt eget men hans egna tog inte emot honom. ”Ordet blev motsagt, Guds skapelseord.” Därför finns det många öde rum, kalla rum, rum där tomhet och förtvivlan råder. Men också rum fyllda av allt vad denna världen kan ge, så fyllda att det inte finns plats, inte tid till att höra Ordet från Skaparen. Men Gud lämnade inte sin värld tom och öde. Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss. Ordet går ut som frälsningens ord. Så kan det sägas i Apg, att ”Guds ord hade framgång”. Den som har tagit emot ordet i tro, får också existentiellt erfara hur *rum* är en gåva. Motsatsen är trångmål, att vara trängd, att inte ha plats. Psalmisten beskriver i Ps 4:2 denna upplevelse: ”Du som i trångmål skaffar mig rum” (Ps 4:2, jfr Ps 18:37).

När vi läser och ber med Psaltaren så handlar det inte om främmande ord. Det är ord som överensstämmer med skapelsens grundstruktur, som förmedlar liv till den som läser, och får oss att se världen på nytt, med nya ögon. Vi får hjälp att se världen som gåva, men också vad som är skevt i den och vad som är vår uppgift. När Skriftens ord om Kristus läses och förkunnas är det som att de vackra grundackorden från världens skapelse ljuder på nytt. Skriftens ord är ett frälsningens ord. Det handlar inte om frälsning från skapelsen utan om skapelsens fullbordan.

Att Guds ord ska få finnas på denna plats, i dessa FFG:s nya rum, det står inte i någon människas makt. En människa kan sig inget ta om det inte blir givet från himmelen (Joh 3:27). Det gäller även en teologisk institution. Därför blir det ett böneämne, som vi hoppas blir lagt på mångas hjärtan, att Guds ord ska få ljuda rent och klart i dessa rum. Därför blir det ett böneämne att Gud ska kalla studenter, lärare och understödjare. Vi tackar idag Gud för vad han har gjort fram till denna dag, och vi ber att hans namn ska bli helgat, att hans rike ska komma och att hans vilja ska ske i dessa nya rum.

Torbjörn Johansson

Församlingsplantering

Program för inspirationsdag fredagen den 26 februari:

Deltagaravgift: 300 kr. Anmälan senast 19 februari till expeditionen: *info@ffg.se*, tel. 031-778 35 40

Medverkande:

Magnus Persson, pastor för församlingen United och församlingsplanterare i Malmö.

I ”Vårt uppdrag” skriver Magnus om kallelsen till mission genom evangeliets kraft. Kallelsen är i grunden en kallelse för varje enskild kristen till att leva missionalt – närvarande, relationellt, med ett klart syfte, inbjudande. Fokus i uppdraget är att både rusta lärjungar och sända dem in i nyplanteringsarbete, primärt i städer.

Anders-Petter Sjödin, präst i nyplanterade Öjersjökyrkan utanför Göteborg och tidigare präst i Furulundskyrkan i Partille (EFS).

2001 bodde i den lilla orten Öjersjö 1500 människor, idag 3500. För Anders-Petter väcktes en vision om att bygga en kyrka på orten. Med hjälp av en enkätundersökning framkom att 64 % av Öjersjöborna var positiva till en ny kyrka, och i enkätsvaren framgick att gemenskap, barn- och ungdomsverksamhet samt krisstöd sågs som viktigt för en kyrka på platsen. Visionen har idag blommat ut i verklighet och en nybyggd kyrka invigdes 2012.

Håkan Sunnliden, komminister i Värnamo (Svenska kyrkan) och grundare av Cellkyrkan.

Huvudtankar i Håkans tänkande kring församlingsplantering är att Guds rike och nya församlingar blir synliga genom att Ordet och Anden kommer till två eller tre kristtrogna. Tillsammans kan de lära känna Guds vilja för sin lilla gemenskap, som är att betrakta som ett frö. Växten sker sedan, som all växt, över tid. Två, tre kristna blir tolv, tolv blir 70 och så vidare. En huvudtanke är att nya gemenskaper aldrig kan vara sig själva nog utan alltid ingår i ett större sammanhang, ytterst den allmänneliga kyrkan. Varje gemenskap behöver stå under biskoplig tillsyn. Det ger på en och samma gång beskydd och vägledning.

Jari Kekäle, präst och familjeterapeut i Helsingfors och en av visionärerna bakom etableringen av 36 koinonior i evangelisk-lutherska missionsstiftet i Finland.

Huvudtankar i Jaris tänkande kring församlingsplantering är att ingen människa kan plantera en församling. Men Kristus kan genom sina verktyg, Guds ord och sakrament. Församlingsplantering är heller inte en individualists eller enskild stjärnas verk, utan sker när Guds folk samlas av Gud själv och leds in på en gemensam väg tillsammans. Och på den vägen är de både passiva mottagare och aktiva skapare, där distinktionen är viktig att förstå och tillämpa.

Utbildning på FFG

NYA Bibelskola Göteborg

ger möjligheter till **växt** för det personliga livet. Här varvas bibelförankrad **undervisning** som är djuplodande, praktisk, **själavårdande** och lättillgänglig med regelbundet **bön- och gudstjänstliv**, tillfälle till samtal med **mentorer** och i grupp, gemenskap med både klasskamrater, personal och andra, eftertanke och **stillhet** i avskildhet, **retreater** och **resor** till bland annat Georgien (fokus: mission) och Israel (fokus: Bibelns värld). Ett växthus!

NYA Bibelskola Göteborg ger verktyg till att hitta sin plats i Kyrkans **gudstjänst** och **gemenskap**, till att fortsätta med **teologiska studier**, och till att **rustas** för tjänst i Guds rike. Varje vecka finns bibelskolan med i gudstjänstfirande församling, på en skola för teologisk forskning och utbildning, och med nära kontakt till **diakoni**, **mission** och annan tjänst i Guds rike.

Församlingsfakultetens treåriga teologiska utbildning (TU)

– en utbildning som *European Evangelical Accrediting Associtiation* bedömt som *jämförbar* med en **Bachelor of Theology** vid ett flertal teologiska skolor i Europa. Bedömningen är en **kvalitetssäkring** av utbildningen, där vår strävan är att hålla samman **vetenskaplig bredd** och **medvetna trosperspektiv**. Utbildningen fungerar som god grund för både teologiska studier på **högre nivå** och för **kyrklig tjänst**. Utbildningen lägger stor vikt vid **”pastoral formation”**.

Kvällsbibelskola?

Om varken hel- eller halvtid passar så är kanske vår kvällsbibelskola det du söker efter? En bibelskola i komprimerad form med fördjupning, gemenskap och bön **tisdagskvällar** kl. 18.00–20.30 under ett helt läsår.

Halvfart?

Halvfartsstudier är också en möjlighet medan studier på distans ännu är under uppbyggnad. Man kan också läsa **enstaka kurser** på den teologiska utbildningen. Ett års studier ger en examen som motsvarar **Certificate of Theology.**

Läs Master of Sacred Theology (STM)

– ett **ackrediterat masterprogram** som FFG erbjuder tillsammans med *Concordia Theological Seminary i Ft. Wayne, USA* (CTS). Programmet är **designat** så att präster och teologer i tjänst ska kunna läsa **intensivkurser** parallellt med arbete, motsvarande **kvartsfart** (3 kurser/läsår), och över tid erhålla en examen (STM) som är både en utmärkt **pastoral fortbildning** och **forskarförberedande**. Under läsåret 2016 erbjuds följande intensivkurser:

29 februari–5 mars: **Justification**, *Prof. Roland F Ziegler från CTS*

5–10 sept: **Christology in the Gospels**, *Lektor Daniel Johansson*

14–19 nov: **The Formation of the Formula of Concord 1546–1576**, *Seminariepresidenten, Prof. Lawrence Rast*. Obs! Denna kurs är utlokaliserad till Wittenberg, Tyskland.

27 febr–4 mars, 2017: **Martin Luther’s Theology**, *Prof. Naomichi Masaki*

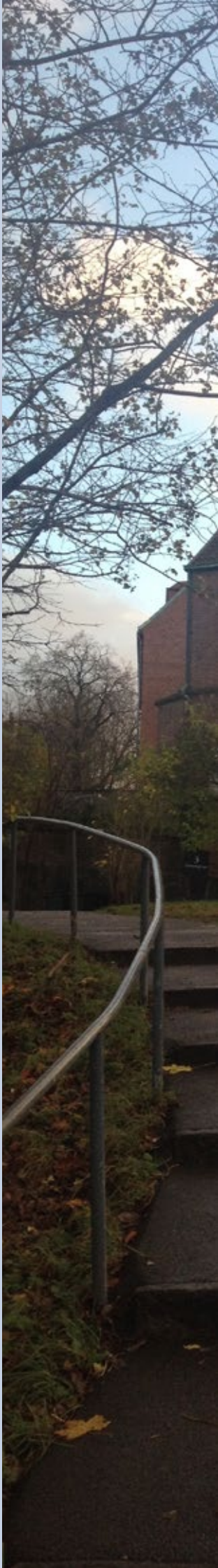

Övrigt:

Middagsgudstjänster
tisdagar kl. 12.05
(middagsböner övriga veckodagar)

Inspirationsdag om församlingsplantering
26 februari

Fakultetens dag
27 februari

Lördagsundervisning
12/3, 23/4, 14/5

Sommarbibelskola
4–6 augusti

Internationell bibelkonferens
11–12 november

Resurser:

Hälsning från Församlingsfakulteten
gratis prenumeration 6 nr/år

Föredragserbjudanden: vi kommer till er!

Småskrifter: senaste, *Julevangelierna* av Timo Laato

Böcker: senaste, *Fri och bunden: en bok om teologisk antropologi*

Bibliotek: botanisera i och använd vårt teologiskt kvalificerade bibliotek!

Läsplatser: fria att ansöka om

Fantastiska lokaler mitt i Göteborg – att besöka, använda och hyra!

FFG externt (axplock):

Örtagården, **Lane-Ryr** (kurs i bekännelseskrifterna våren 2016)

Ingermanländska kyrkans prästseminarium (Timo Laato 14–18/1)

Concordia Theological Seminary i USA
(Daniel Johansson 25/1–5/2)

Lutherakademin i Riga
(Timo Laato 25/1–6/2)

Roseniuskonferens på Fridhem, Vännäs
(Rune Imberg 6–7/2)

Israelresa med LM Engströms gymnasium
(Jakob Appell 12–19/6)

Din gåva gör skillnad!

Med din gåva till FFG är du med i ett arbete som står i kampen för evangeliet och som rustar arbetare för den stora skörden

(Matt 9:37).

Ge en gåva, stor eller liten, när som helst, eller **anslut dig till ett fast månadsgivande** (rekommenderat belopp minst 200 kr/mån).

Bankgiro: 622-5387

Posttidning **B**
Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning återsänds tidningen
med uppgift om nya adressen

Bibeldagar och invigning

Under ett par mycket välbesökta dagar samlades vi till bibeldagar och sedan invigning av våra nya lokaler.

På fredag morgon den 13 noveber 2015 fyllde vi vårt seminarierum med intresserade deltagare som bland annat fick lyssna till *professor Mats Eskhult*, Uppsala. Han presenterade ett dokument från 800-talet. Det handlar om en debatt år 829 då den lärde biskopen av Ḥarrān, *Theodore Abū Qurrah* (c. 755–830) och ett antal muslimska lärda debatterade synen på Jesus inom kristendomen resp. islam. Debatten fördes inför kalifen *al-Maʾmūn* (786–833) och var en av de första framträdande teologiska debatterna på arabiska. Den visade sig innehålla ett antal argument som är intressanta och relevanta också idag, nästan tolv sekel senare.

Bibeldagarnas tema, *Dop, nattvard och kristologi: Himmelskt och jordiskt samtidigt*, behandlades i sju föreläsningar på fredag eftermiddag resp. lördag morgon. Föreläsarna kom från inte mindre än fyra olika länder – England, USA, Finland och Sverige – och tre av dem hade aldrig besökt Församlingsfakulteten tidigare, Dr Jonathan Trigg, London, Prof. John Pless, Ft. Wayne, USA, samt Dr. Samuli Siikavirta, Finland. Föreläsningarna spände över stora och viktiga områden:

- synen på dopet och doplivet under reformationstiden
- Johannes och gnosticismen
- nattvardssynen i nutida teologi
- Paulus undervisning om dopet – där himmelskt och jordiskt möts
- kristologiska strider på 400-talet
- ”det rena förnuftets rakkniv” – om luthersk kritik på 1700-talet av Kants filosofi
- luthersk nattvardssyn kontrasterad mot romersk-katolsk resp. reformert uppfattning
- den moderna exegetikens syn på Kristi kroppsliga närvaro i nattvarden

Bibeldagarna avslutades med en högtidlig invigning som innehöll tal, musik (med fanfar på trombon!) och tårtkalas. Styrelsens ordförande Per Bodemar höll tal och Fakultetens rektor höll en kortföreläsning över ämnet *Teologi i nya rum*. – Föreläsningen återfinns på s. 5–8 i detta nummer av *Hälsning*.

Dagarna var mycket välbesökta. Sammanlagt var det ca 200 personer som deltog, lyssnade, samtalade och firade – eller åt invigningstårta.

Rune Imberg